ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 1970/1 од 24.8.2020. г, а у складу са чланом 11 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета, именовани смо у Комисију за писање извештаја на конкурсу за избор једног доцента за ужу научну област Романистика, предмет Француска књижевност. На основу прегледа документације приспеле на конкурс, част нам је да Већу поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс објављен у листу „Послови“ бр. 898 од 9.9.2020. године пријавила се једна кандидаткиња, др Жељла Јанковић.

Кандидаткиња **је** уз пријаву на конкурс приложила следеће документе: биобиблиографске податке (прилог 1), извод из матичне књиге рођених (прилог 2), уверење о држављанству (прилог 3), уверење о неосуђивању (прилог 4), оверене копије диплома основних и мастер академских студија (прилози 5-6), потврду о одбрањеној докторској дисертацији (прилог 7), потписану Изјаву о изворности (прилог 8), научне и прегледне радове (прилози 9-26), приказе и извештаје (прилози 27-34), те потврде о учешћу на научним скуповима са штампапним саопштењима у изводу (прилози 35-46).

Биографски подаци и образовање

Др Жељка Јанковић рођена је 21.3.1989. у Крагујевцу, где је, према наводима биографије, завршила основну школу и Прву крагујевачку гимназију, друштвено-језички смер, као ђак генерације. На Филолошком факултету Универзитета у Београду завршила је 2011. г. основне студије са средњом оценом 10 (на студијском програму Француски језик и књижевност), стекавши назив дипломираног филолога. Затим је на истом Факултету 2012. стекла диплому мастер професор језика и књижевности, са просечном оценом 9,83, одбранивши са оценом 10 мастер рад под насловом

„Аспектуална и стилска вредност француског наративног имперфекта и његов превод на српски језик“». Назив доктора филолошких наука стекла је на Филолошком факултета Универзитета у Београду, одбранивши дисертацију “Приступ делу госпође Де Лафајет из угла женских студија“, шретходно положивши испите на докторским академским студијама са просечном оценом 10.

Радно и стручно искуство, усавршавања, друге активности

Кандидаткиња је од 2014. асистент за ужу научну област Француска књижевност на Катедри за романистику Филолошког факултета Универзитета у Београду.Поново је била изабрана у звање асистента 19.4.2017.

Држала је и држи вежбе у оквиру више **предмета на основним студијама**:
Француска књижевност 5 (књижевност 17. века)
Тумачење француског књижевног текста 1 (књижевност 17. века)
Тумачење француског књижевног текста 2 (књижевност 18. века)
Увод у француску културу 1, 2
Француска књижевност и филм у настави 1, 2.

На **мастер академским студијама** кандидаткиња је ангажована на мастер програму MCIT Конференцијско, стручно и аудио-визуелно превођење на предметима Француски језик 1, 2 (2017/18. и 2018/19) и Превођење економских и политичких текстова 2 (2018/2019).

У оквиру својих многобројних', изузетно успешних и **разноврсних активности на Катедри за романистику**, кандидаткиња је приредила практикум, скрипта и избор текстова за предмете Тумачење француског књижевног текста 1, Тумачење француског књижевног текста 2 (са доц. др Милицом Винавер-Ковић), Француска књижевност 5. Саставила је одељак „Корисни линкови“ за сајт катедре и Приручник типичних грешака студената. Координатор сарадње са Универзитетом у Поатјеу око пројекта летњег кампуса « Langues et itinéraires slaves » 2014, била је и један од организатора франкофоне вечери « Échos de la Serbie en langue française » студената Катедре за романистику 30.3.2015. Са колегиницама са катедре учествује у пројекту „Гонкурова награда студената Србије“ од 2015. При Центру за стално образовање и евалуацију Филолошког факултета у Београду, била је евалуатор нивоа знања француског језика запослених у компанији Тигар-Michelin у Пироту 12.9.2016. Са колегама је 2016. и 2017. учествовала у *Online* припреми пријемног испита за француски језик.

Међу кандидаткињиним **педагошким и стручним активностима ван Филолошког факултета** издвајамо следеће:

- од 2015. године испитивач на DELF међународним испитима познавања француског језика (нивои А и Б) при Француском институту у Београду

- од децембра 2014. предавач француског као језика струке (економска терминологија) у Преводилачкој школи Удружења научних и стручних преводилаца Србије.
- 2011-2015: организатор Међународног франкофоног средњошколског позоришног фестивала у Београду при Удружењу професора француског језика Србије
- 2012-2015: предавала француски језик запосленима у банци Société Générale (почетни, средњи и виши ниво)
- 2012-2014: предавач француског као другог страног језика у Средњој школи за економију, право и администрацију у Београду (ЕПА), смер туристички техничар
- Март-април 2012: предавач француског језика у Центру за стране језике Коларац.

Кандидаткиња је држала **предавања** и имала **јавне наступе** у различитим културним установама и медијима:

- РТС2, емисија *Кругови поезије* о Стефану Малармеу, 2012.
- Представљање часописа и пројекта *Књиженство* у Крагујевцу 5.6.2014 (Народна библиотека Вук Караџић) и Великој Плани 19.6.2014 (библиотека Радоје Домановић).
- Интервју „Канон је растегљива категорија“ (водио Ђорђе Крајишник), лист *Ослобођење*, 16.10.2015.
- Предавање „Француско-српска књижевна прожимања“, Ваљевска гимназија, 11.12.2015.
- Представљање књиге Дубравке Ђурић *Ка политици наде: након рата* (Орион арт 2015) у Српском књижевном друштву у Београду, 21.12.2015.
- Представљање књиге *Un casse-tête linguistique et traductologique : l'imparfait narratif français*, Француски институт у Београду, 15.1.2016.
- Гостујуће предавање « *La Princesse de Clèves* : objet de querelles à travers les siècles », Универзитет Dimitrie Cantemir, Букурешт, 24.5.2016.
- Емисија „Данас актуелно“ о успешним младима Србије, радио Златоусти, 90,5mHz, 6.7.2016, 11-12h.
- Водитељ вечери српско-француског пријатељства „L'amour et l'amitié“, Народни музеј Топлице, Прокупље, 11.10.2016. и црква Saint-Béat, Епон, Француска, 11.11.2016.
- Излагање „Утицај другог таласа феминизма на стваралаштво франкофоних и српских песникиња“, округли сто *Женско стваралаштво у контексту српско-француских веза*, Центар за проучавање културног развитка, Београд, 6.12.2016.
- Саопштење „Поезија канадских песникиња и феминизам“, округли сто *Франкофонија и женско стваралаштво*, Француски институт у Београду, 14.3.2017.
- Модераторка сусрета са књижевницом Мајлис де Керангал о роману *Исцелити живе* (Нови Сад: Академска књига, 2017), *Молијерови дани*, Француски институт у Србији, 19.5.2017.
- Учешће у књижевном сусрету са ауторком Марјам Мађиди у оквиру манифестације „Молијерови дани“ у Француском институту у Београду 11.5.2019.

Др Жељка Јанковић остварила је завидне резултате и у области **превођења**, највише са француског и на француски језик. Била је званични преводилац српске и француске делегације у поступку братимљења градова Прокупље и Епон и њихових заједничких културних манифестација од 2015. до 2018, преводила је за фестивал Битеф 2017, за стране интернет сајтове и домаће портале, итд. Превела је са француског језика следеће објављене текстове:

1. Desberg & Marini, *Pustinjska zvezda* [Stephen Desberg & Enrico Marini, *L'Étoile du désert*, tomes I et II, Paris : Dargaud, 1996], Beograd: Makondo, 2014, 108 str., ISBN 978–86-89161–19-9.
2. Лука Пјетромарки, „Удовице“ као пандан „Малим старицама“ [« *Les Veuves*, pour "faire pendant" aux *Petites Vieilles* », A. Guyaux & H. Scepi, *Lire* Le Spleen de Paris *de Baudelaire*, Paris : Presses Universitaires de Paris-Sorbonne, 2014, стр. 125-134], у *Поетика – часопис за теорију, историју и критику поезије* 13-15, Београд: Чигоја, 2015, 63-75, ISSN 2217-589X.
3. Робер Коп, „*Париски сплин*: какву поезију писати о свету који нестаје?“ [Robert Kopp, « *Le Spleen de Paris* : Quelle poésie pour un monde qui va finir ? », *Lectures du* Spleen de Paris, Steve Murphy (dir.), Presses universitaires de Rennes, 2014, 263-278], у *Поетика – часопис за теорију, историју и критику поезије* 13-15, Београд: Чигоја, 2015, 3-25, ISSN 2217-589X.
4. Андре Вајан, „Сплин критичара*“*, [Vaillant, André, « Le Spleen du critique », *Lectures du Spleen de Paris*, Steve Murphy (dir.), Rennes, Presses universitaires de Rennes, 2014, стр. 41-50], у *Поетика – часопис за теорију, историју и критику поезије* 13-15, Београд: Чигоја, 2015, 27-40, ISSN 2217-589X.

На француски језик превела је следеће текстове:

1. Део монографије Biljana Luković, Zoran Dišić, *Serbie*, Belgrade : Gradeš CC, 2011, 160 p.
2. Marjanović-Dušanić, Smilja, « Nouveaux martyrs dans la piété serbe du Moyen Âge tardif », *Round Tables : proceedings of the 23rd International Congress of Byzantine Studies*, Belgrade, 22-27 August, 2016 / editor Bojana Krsmanović, Ljubomir Milanović. - Belgrade: The Serbian National Committee of AIEB, 2016, 37-45, ISBN 978-86-80656-10-6, COBISS.SR-ID 229906188.
3. Marjanović-Dušanić, Smilja, « Les conceptions du corps dans l'hagiographie serbe », *Travaux et Mémoires*, XXI/1: *Οὗ δῶρόν εἰμι τὰς γραφὰς βλέπων νόει / Mélanges Jean-Claude Cheynet*, édités par Béatrice Caseau, Vivien Prigent et Alessio Sopracasa, Paris : Association des Amis du Centre d'Histoire et Civilisation de Byzance, 2017, 363-374, ISBN 978-2-916716-63-3, ISSN 0577-147.
4. Marjanović-Dušanić, Smilja, « Le pouvoir féminin dans la Serbie médiévale », in Chausson, F. et Destephen, S. (dir.), *De l'archéologie à l'histoire*, n° 71 : *Augusta, Regina, Bassilissa. La souveraine de l'Empire romain au Moyen age : Entre héritages et métamorphoses*, Paris : Editions de Boccard, 2018, 159-188, ISBN 978-2-7018-0554-2.
5. Сажеци научних радова са скупа „Станислав Винавер и француска култура“ (Шабац, 7-8.4.2016) објављени у зборнику: *Vinaverovo ogledalo: Naučni zbornik manifestacije „Vinaverovi dani evropske kulture u Šapcu“*, ur. Gojko Tešić, Šabac: Fondacija Stanislav Vinaver, 2018.
6. Marjanović-Dušanić, Smilja, « La mémoire d'un rituel : Sur le rôle des reliques dans le couronnement du roi serbe », *Travaux et Mémoires, Mélanges Bernard Flusin*, XXIII/1, 2019, 497-510.

7. (у коауторству) Danica Marinković, *Une Juge dans la guerre et dans la paix*, Belgrade : Rad, 2019, 230 p. [Даница Маринковић, *Судија у рату и миру*, Београд: Рад, 2018, ISBN 978-86-09-01068-1, 262 стр.] Поглавља: 7, 11-12, 14-20, 24-26, 37-42; уз то је обавила лектуру и коректуру превода осталих поглавља.

Занимљив је податак да је њен превод са руског на француски језик песме Simonov Constantin, « Attends-moi » (Симонов Константин „Жди меня, и я вернусь“) уврштен је у курс превођења професора и преводиоца руске поезије на француски језик Владимира Сергејева у руско-француском Удружењу „Глагол“ у Паризу.

Поред тога, обавила је лектуру дужих и краћих текстова на српском и француском језику, међу којима се истичу:

- научни зборник *Penser l'autofiction: perspectives comparatistes = Preispitivanja: autofikcija u fokusu komparatistike*, Adrijana Marčetić, Isabelle Grell, Dunja Dušanić (ur.), Beograd: Filološki fakultet (Čigoja štampa), 2014;
- монографија Dušan Vujošević, *Dimensionnellement — décisionnellement : Recherches sur l'utilisabilité des interfaces utilisateurs en informatique décisionnelle*, EUE: 2019, 184 p;
- неколико романа арапских аутора.

Кандидаткиња је имала следеће **студијске боравке и стручна усавршавања** од последњег избора :

1. Боравак на Универзитету Тулуз 2 Жан Жорес у оквиру програма мобилности ЕРАЗМУС+ од 12. до 21.6.2019.
2. Обука *Континуирано усавршавање професора француског језика* (бр. 66/2013), организатор: Удружење професора француског језика Србије, ОШ Михаило Петровић Алас, Београд, 9–10. јануар 2019.
3. Обука *Педагошка радионица* (бр. 218/2013), организатор: Удружење професора француског језика Србије, ОШ Михаило Петровић Алас, Београд, 11–12. јануар 2019.
4. Универзитет у Букурешту, Румунија, април-јун 2018. – стипендија „Ежен Јонеско“ Универзитетске агенције за франкофонију.
5. 28.6-6.7.2017: истраживачки боравак на Универзитету Тулуз Жан Жорес у оквиру рада на пројекту « Corpus parallèles et lexicographies bilingue : recherche et applications » кофинансиран у оквиру програма „Павле Савић“, 36258WJ

Поред свих претходно набројаних активности, интересовања и резултата које је постигла др Жељка Јанковић, наводимо да је чланица оснивача Алумнија Филолошког факултета Универзитета у Београду (2017), да је на докторским студијама била стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и Универзитетске агенције за франкофонију АУФ, да је током школовања добила преко двадесет републичких и међународних награда из области француског, српског, енглеског и латинског језика и књижевности, да објављује поезију чији су се примери нашли на платформи *Babel web anthology of the European literature*. Поред француског, служи се енглеским, италијанским, чешким, шпанским и руским језиком.

Преглед научноистраживачког рада

Кандидаткиња је учествовала и учествује у следећим **научним пројектима**:

1. 2011/2012: Учешће у пројекту *Constitution du corpus parallèle français-serbe* (Arras, Université d'Artois, Centre de recherche Grammatica, JE 2489);
2. 2016/2017: сарадник на пројекту *Примена паралелног корпуса у лексикографском опису нестандардне лексике*, међународни пројекат у оквиру програма „Павле Савић", ев. бр. 451-03- 01963/2017-09/17 (носилац пројекта др Веран Станојевић, Филолошки факултет, Београд, и др Дејан Стошић, Универзитет Тулуз — Жан Жорес);
3. 2020-2021: сарадник на пројекту *PREDICT: Мали корпусно заснован француско-српски речник предлога (PREDICT : Petit dictionnaire raisonné des prépositions : français-serbe)* Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и Министарства за Европу и спољне послове те Министарства високог образовања, науке и иновација Републике Француске (програм „Павле Савић"). Руководиоци: проф. др Веран Станојевић (Филолошки факултет Универзитета у Београду) и доц. др Дејан Стошић (Универзитет Тулуз – Жан Жорес);
4. 2014-2021: чланица пројекта *Књиженство, теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године* (руководилац проф. др Биљана Дојчиновић, ев. број пројекта 178029).

Учествовала је са саопштењем на следећим **научним скуповима:**

1. *IV скуп младих филолога Србије Савремена проучавања језика и књижевности*, Крагујевац, ФИЛУМ, 17.3.2012. Саопштење „Le rôle sémantico-stylistique de l'infinitif dans les *Fables* de La Fontaine".
2. *V скуп младих филолога Србије Савремена проучавања језика и књижевности*, Крагујевац, ФИЛУМ, 30.3.2013. Саопштење „Човек у делу Андреја Макина и Милоша Црњанског: словенска душа између Истока и Запада, љубави и рата".
3. *Andreï Makine versus Gabriel Osmonde et autres écrivains*, Cluis, Француска, 24-25.9.2013. Саопштење « La sémiologie du ciel dans l'œuvre d'Andreï Makine et de Milos Tsernianski : Ulysse sous l'infini cercle bleu ».
4. *Dire, écrire, agir en français 2 : La langue et la littérature à l'épreuve du temps,* Крагујевац, ФИЛУМ, 8-9.11.2013. Саопштење „La littérature baroque entre tradition et modernité".
5. *Les études françaises aujourd'hui*, Београд, Филолошки факултет, 7-8.11.2014. Саопштење „Écrire l'eau : une expérience poétique féminine".
6. *Шта је Књиженство*, Београд, Филолошки факултет, 16-17.10.2015. Саопштење „Рецепција романа *Принцеза де Клев* госпође де Лафајет на подручју бивше Југославије".
7. *Les études françaises aujourd'hui*, Ниш, Филозофски факултет, 12-13.11.2015. Саопштење « La princesse de Clèves entre le clos et l'ouvert, le passif et l'actif ».
8. *Mensonge et littérature*, Универзитет Лавал, Квебек, 4.3.2016. Саопштење „Une femme exceptionnelle peut-elle dire la vérité ? *La Princesse de Clèves* et le mensonge".
9. VIII *скуп младих филолога Србије Савремена проучавања језика и књижевности*, Крагујевац, ФИЛУМ, 2.4.2016. Саопштење „Између два света: граница и језик у француско-руској трилогији Андреја Макина" , у коауторству са Јулијом Марјановић.

10. *The Gender construction of society*, Универзитет Dimitrie Cantemir, Букурешт, 22-24.4.2016. Саопштење „*The Princess of Cleves*: which place for gender perspective(s) in French school manuals?“
11. *Le stéréotype est-il bon ? est-il mauvais ?*, Универзитет Spiru Haret, Букурешт, 10-11.6.2016. Саопштење : « La querelle de la *Princesse de Clèves* et les stéréotypes de la ‘nature’ des sexes au XVIIe siècle ».
12. *Les études françaises aujourd'hui, Dire, écrire, agir en français 2*, Крагујевац, ФИЛУМ, 3-4. новембар 2017. Саопштење „Les héroïnes de Madame de Lafayette : femmes infidèles parmi d'honnêtes gens ».
13. *Les études françaises aujourd'hui*, Филолошки факултет Универзитета у Београду, 9-10. новембар 2018. Саопштење « Madame de Lafayette et les études de genre : les enjeux d'une polémique ».

Објављени научни радови (од 2013.)

Монографија:

Un casse-tête linguistique et traductologique : l'imparfait narratif français/ Проблематика аспекта и превођења француског наративног имперфекта, Београд: Задужбина Андрејевић, 2014, 99 стр., ISBN - 978-86-525-0193-9, УДК 811.133.1'366.582.2, 811.133.1'255.

Научни чланци:

1. Janković, Željka. „Le rôle sémantico-stylistique de l'infinitif dans les *Fables* de La Fontaine“, у: *Савремена проучавања језика и књижевности*, IV/1, Крагујевац: ФИЛУМ, 2013, 477- 484, УДК 811.133.1'367.625.41, 811.133.1'38.
2. Janković, Željka. „Pour une analyse stylistique: le cas de l'imparfait narratif dans le roman français des XIXe et XXe siècles (Hugo, Dumas, Flaubert, Maupassant, Zola, Vian)“, *Филолошки преглед*, 2013/1, Београд: Филолошки факултет, 121-134, УДК 821.133.1.09-31:81'38.
3. Janković, Željka. « La femme et l'amour dans la poésie baroque française : entre néo-pétrarquisme et anti-pétrarquisme », *Филолошки преглед*, 2013/2, Београд: Филолошки факултет, 89-101, UDK 821.133.1.09-1''15-16''.
4. Јанковић, Жељка. „Човек у делу Андреја Макина и Милоша Црњанског: словенска душа између Истока и Запада, љубави и рата“, у: *Савремена проучавања језика и књижевности*, V /2, Крагујевац: ФИЛУМ, 2014, 545-553, УДК 821.163.41.09Crnjanski M., 821.133.1.09. Makine A.
5. Јанковић, Жељка. „Симболика воде у роману *Злочин Олге Арбељине* Андреја Макина“, *Филолошки преглед*, 2014/2, Београд: Филолошки факултет, 31-46, УДК 821.133.1.09Makin A.: 81'373.612.2.
6. Janković, Željka. « Écrire l'eau : une expérience poétique féminine », in : M. Vinaver-Ković, V. Stanojević (dir.), *Les études françaises aujourd'hui. Nature : mère ou maratre? Représentations, concepts et leur puissance contestataire dans les littératures de langue française*, Belgrade : Faculté de Philologie, 2015, 573-583, COBISS.SR-ID 527135892.
7. Јанковић, Жељка. „Рецепција романа *Принцеза де Клев* госпође де Лафајет на подручју бивше Југославије“, *Књиженство: часопис за студије књижевности, рода и културе*, год. 5, бр. 5, 2015 (Online), УДК 821.133.1.09-31 Лафајет М.М. 821.09 (497.1).

8. Јанковић, Жељка. „Култ камена у српској и француској народној култури“, *Липар: лист за књижевност, уметност и културу*, 58 (2015), Универзитет у Крагујевцу, 107-119, УДК 398.3(497.11):291.212, 398.3(44):291.212.
9. Janković, Željka. „Poezija francuskog baroka: otklon od tradicije i otvaranje novih puteva“, *Casca : časopis za društvene nauke, kulturu i umetnost*, God. 4, br. 1 (2015) (Online), ISSN 2334-6973, UDK 821.133.1.09-1, http://www.journal.casca.org.rs/2015/12/30/poezija-francuskog-baroka-otklon-od-tradicije-i-otvaranje-novih-puteva/
10. Janković, Željka. « La sémiologie du ciel dans l'œuvre d'Andreï Makine et de Milos Tsernianski : Ulysse sous l'infini cercle bleu », in M. L. Clément (dir.), *Andreï Makine de l'Académie française : un écrivain essentiel*, Cluis : Editions MLC, 2016, 173-205, ISBN 978-2-37432-033-5.
11. Janković, Željka. « Ambiguïtés interprétatives : La Princesse de Clèves entre le public et le privé, le passif et l'actif », in Stankovic, S. et Vučelj, N. (dir.), *Les études françaises aujourd'hui : tradition et modernité*, Niš : Faculté de Philosophie, 2016, 353-363, ISBN 978-86-7379-417-4, UDK 821.133.1.09 La Fayette, M.-M.
12. Janković, Željka. « *La Princesse de Clèves* : quelle place pour les interprétations genrées dans le parcours scolaire ? », *Annals of "Dimitrie Cantemir" Christian University*, Faculty of Foreign Languages and Literatures, Vol. XVII, 2016/2, 20-37, ISSN 2065-0868, ISSN-L 2065 – 0868.
13. Јанковић, Жељка. „Српско-француске просветне везе у периоду 1936-1940“, *Прилози за језик, књижевност, историју и фолклор*, бр. 82, 2016, 119-139, УДК 327(4)"1936/1940".
14. Janković, Željka. « La querelle de *La Princesse de Clèves* et les stéréotypes de la 'nature' des sexes au XVIIe siècle » in Chapelan, M. (dir.), *Le stéréotype est-il bon ? Est-il mauvais ?*, Editura Universitaria, Craiova, collection Etudes françaises, 2016, 127-140, ISBN 978-606-14-1047-7, COBISS.SR-ID 532211604.
15. Јанковић, Жељка и Марјановић, Јулија. „Између два света: граница и језик у француско-руској трилогији Андреја Макина“, *Савремена проучавања језика и књижевности*, Крагујевац: ФИЛУМ, 2017, VIII/2, стр. 267-276. ISBN 978-86-80796-06-2, УДК 821.133.1-31.09 Makine A.
16. Janković, Željka. „Dva vazdušna pisca: jedno bašlarovsko čitanje Andreja Makina i Miloša Crnjanskog“, *Novi izraz, časopis za književnu i umjetničku kritiku*, br. 67-68, Sarajevo januar-decembar 2017, 88-95, P.E.N. Centar Bosne i Hercegovine, ISSN 1512-5335.
17. Janković, Željka. « Une femme exceptionnelle peut-elle dire la vérité ? *La Princesse de Clèves* et le mensonge », Revue *Chameaux*, Université Laval, Québec, n° 10, 2018, Online: <https://revuechameaux.org/index.php/numeros/mensonge/une-femme-extraordinaire-peut-elle-dire-la-verite-la-princesse-de-cleves-et-le-mensonge/> , ISSN 1920-2040.
18. Јанковић, Жељка. „Крадљивице језика: утицај француских постструктуралистичких теоретичарки женског писма на српске песникиње“, у Новаковић, Јелена & Сребро, Миливој (ур.), *Српско-француске књижевне и културне везе у европском контексту*, Нови Сад: Матица српска, 2019, стр. 211-239, УДК 821.163.41.09, 821.133.1.09.

Прикази и извештаји:

1. „Од сенке канона до права сунца: модернизам као полисистем“ (приказ књиге Биљана Дојчиновић: *Право сунца – другачији модернизми*, Нови Сад, Академска књига, 2015, 168 стр.), *Филолошки преглед* XLIII 2016/1, 151-153, COBISS.SR-ID 528346772.

2. „Колаж расточеног јаства у канџама идеологије“ (приказ књиге Дубравка Ђурић, *Ка политици наде (након рата)*, Београд, ОрионАрт, 2015), *Уметнички хоризонт* 3, 2016, 30-34, ISSN 2466-4863, УДК 821.163.41.09-1 Ђурић Д.
3. „Српкиње у борби за равноправност и место у историографији“ (приказ књиге Ана Столић, *Сестре Српкиње. Појава покрета за еманципацију жена и феминизма у Краљевини Србији*, II допуњено издање, Београд, Еволута, 2015, ISBN 978-86-85957-69-7), *Књиженство : часопис за студије књижевности, рода и културе*, год. 6, бр. 6, 2016, УДК 82, ISSN 2217-7809 (Online).
4. Брисање историографске прашине: живот Крагујевца из женске перспективе (Женско лице историје Крагујевца / Лела Вујошевић. – 1. изд. – Крагујевац : Клуб „Видосав“, 2016 (Крагујевац : Сквер) – 216 стр. – ISBN 978-86-914625-1-2), *Књиженство : часопис за студије књижевности, рода и културе*, год. 7, бр. 7 2017, УДК 305-055.2(497.11), ISSN 2217-7809 (Online).
5. Zeljka Jankovic and Svetlana Stefanovic, „New Feminist Contributions to Serbian Herstory“, *Aspasia*, vol. 12, 2018, p. 140-145, ISSN 1933-2882 [Print] and ISSN 1933-2890 [Online], Brooklyn, NY 112C1.
6. Јанковић, Жељка, „Књиженствени канон“ (приказ монографије *Књиженствени град. Конституисање женског канона у српској прози 1990–2010* / Татјана Јовановић, Крагујевац: ФИЛУМ, едиција Црвена линија, 2017, 323 стр. ISBN 978-86-80796-10-9), *Књиженство : часопис за студије књижевности, рода и културе*, год. 8, бр. 8, 2018, УДК 82, ISSN 2217-7809 (Online).
7. „Од претходница до савременица: заслуге актуелних женских ауторитета у српској књижевној критици“ (приказ монографије Игор Перишић: *Женски портрети: Прилози за историју српске књижевне теорије и критике (ауторке рођене у периоду 1961*–1970, Београд, Институт за књижевност и уметност, 2017, 212 стр.), *Филолошки преглед* XLVI, 2019/2, 147-149, ISSN 0015–1807, УДК 80+82 (05).
8. Извештај: Међународни научни скуп „Шта је *Књиженство*?*“* 16. и 17. октобар 2015, Филолошки факултет Универзитета у Београду, *Филолошки преглед* XLII, 2015/2, 207-211, ISSN 0015-1807.

Стручна монографија:

Коаутор *Збирке тестова са пријемних испита из француског језика* (Зора Пазић, Бранко Ракић, Саша Марјановић, Жељка Јанковић), Београд: Филолошки факултет, четврто допуњено издање, 2016, 91 стр.

Ангажовање у организацији научних скупова и уређивању научних публикација

Чланица **организационог одбора** научних скупова:

1. Међународни научни скуп „Изражавање простора и времена у француском језику: облици и значења“, Филолошки факултет у Београду, 23-26.3.2011.
2. Међународни научни скуп „Les études françaises aujourd’hui“, Београд, Филолошки факултет, 7-8.11.2014.
3. Међународни научни скуп „Шта је Књиженство?“, Београд, Филолошки факултет, 16-17.10.2015.

4. Међународни научни скуп „Les études françaises aujourd'hui", Београд, Филолошки факултет, 9-10. новембар 2018.

Чланица **уређивачког одбора научних часописа и зборника:**

1. Чланица редакцијског одбора часописа *Књиженство*, ISSN 2217-7809 од 2014. године.
2. Чланица редакцијског одбора зборника M. Vinaver-Ković, V. Stanojević (dir.), *Les études françaises aujourd'hui*, Belgrade: Faculté de Philologie, 2015, ISBN 978-86-6153-293-1.
3. Чланица редакцијског одбора зборника M. Vinaver-Ković, V. Stanojević (dir.), *Les études françaises aujourd'hui*, Belgrade : Faculté de Philologie, 2019, ISBN 978-86-6153-608-3.

Чланство у **комисијама за одбрану завршних радова на мастер студијама** за следеће кандидате:

1. Ана Тодоровић, мастер рад „*Филозофија у будоару* маркиза Де Сада" одбрањен 11. септембра 2019. (ментор: доц. др Милица Винавер-Ковић, чланица комисије: ас. мср Жељка Јанковић).
2. Марко Николић, мастер рад „Промоција српске културе у Француској (2013-2017)" одбрањен 24. септембра 2018. (ментор: доц. др Милица Винавер-Ковић, чланица комисије: ас. мср Жељка Јанковић).
3. Милица Савић, мастер рад „Улога Француског института у Београду у рецепцији француске културе у српској културној средини (2013-2017)" одбрањен 25. септембра 2018. (ментор: доц. др Милица Винавер-Ковић, чланица комисије: ас. мср Жељка Јанковић).
4. Гоце Дуковски, мастер рад „Естетика у есејима Албера Камија" одбрањен 30. јануара 2017. (ментор: доц. др Милица Винавер-Ковић, чланице комисије: мр Бранка Гератовић, мср Жељка Јанковић).

Преглед објављених радова и мишљење о досадашњем научном, стручном и педагошком раду

У погледу научноистраживачког рада, кандидаткиња је одбранила изванредну докторску дисертацију и објавила завидан број научних радова и приказа.

Докторска дисертација Жељке Јанковић "Приступ делу госпође Де Лафајет из угла женских студија" темељи се на свеобухватном истраживању фикционалног дела најчувеније француске ауторке из 17. века Мари-Мадлен де Лафајет (новеле *Грофица Де Танд* и *Кнегиња Де Монпансије*, романи *Заида* и *Принцеза де Клев*); на основу досадашње рецепције ових дела у три различите књижевне и критичке средине: француској, англофонској и нашој (у ширем смислу), она је настојала да допуни и коригује досадашња читања новела и романа госпође Де Лафајет у књижевнофеминолошкој перспективи. Њен критички поступак превазилази оквире женских студија, суверено се отварајући ка општој културној историји, историји идеја, историји интелектуалаца и интелектуалки, наратолошкој и традуктолошкој анализи. У тези је кандидаткиња показала да је овладала самосталним и истанчаним аналитичким методом који никад не изневерава текст, увек узима у обзир претходне научне налазе (које она савршено познаје) и повезује најразличитије равни дела; она је успела да

формулише научно релевантне и иновативне закључке, како са становишта традиционалних тумачења, тако и са становишта студија рода. Она је, рецимо, подробно показала како су се нека ранија феминолошка читања понекад оглушила о сам текст ради задате тезе; указала је на значај преводилачке инстанце за «замагљивање» или актуализовање родно изнијансираних значења текста; истакла је на конкретним примерима колико је важан плуралитет приступа за школско читање дела. Насупрот гинокритичким тумачењима датог корпуса, која у њега «учитавају» овладавање аутономним женским гласом и повећану агенсност, Ж. Јанковић закључила је да ови текстови углавном остају у границама нормираних друштвених идентитета женскости и мушкости. Међутим, новина коју она уноси у традиционално (дакле, родно неосвешћено) читање опуса састоји се у напору да се разоткрије неравноправност ризика за женске и мушке протагонисте који одступе од норми понашања. Анализом заступљености разних рекурентних лексичких елемената, психичких црта и облика понашања ликова, или наративних поступака, кандидаткиња је показала улогу рода као идентитетске компоненте ликова и пронашла примере када та компонента идентитета преовлађује или не преовлађује. Суштинску «андроцентричност» опуса госпође де Лафајет не нарушавају благи примери ироничног или критичког односа појединих наратора према патријархалном дискурсу. Исто тако, Ж. Јанковић речито доказује да се понашање женских ликова ипак валоризује са гледишта владајућих родних представа: било да су делатне или пасивне, жене бивају бесповратно кажњене за грех преступа норме, што није случај са судбином мушких ликова. Закључак је тим релевантнији што је кандидаткиња испитивање, па и налазе, проширила на роман *Заида*, који се иначе не разматра заједно са остала три дела из корпуса (пошто је ближи барокно-прециозном него класицистичком узусу), те и у њему препознала исти поглед на свет и на односе међу половима као у остатку опуса госпође Де Лафајет.

Око докторске дисертације др Жељке Јанковић орбитирају њени научни радови настали у току или поводом рада на тези, објављени у угледним часописима и међународним зборницима. Приказаћемо овде укратко неке од њих.

У прегледном раду „Рецепција романа *Принцеза де Клев* госпође де Лафајет на подручју бивше Југославије“, подсетивши на преводну рецепцију овог романа на нашем језичком подручју, Жељка Јанковић хронолошки анализира критичку грађу састављену од монографија, научних чланака у зборницима и часописима, предговора различитих издања превода романа, периодичних публикација од првог помена романа 1912. године до данас. Она закључује да у последњих тридесет година XX века није било критичког одјека у нас, те да стога у нашој средини недостају читања романа из угла новијих критичких теорија.

Рад « Ambiguïtés interprétatives : La Princesse de Clèves entre le public et le privé, le passif et l’actif » ослања се на спацијална и гинокритичка читања романа *Принцеза де Клев*. У уводном делу кандидаткиња подвлачи да су отвореност и амбивалентност као основне одлике кључних делова текста резултирали дијаметрално супротним тумачењима у зависности од средине и епохе: тако је српско-хрватска књижевна критика привржениија франкофоној и сматра да је принцезин пут херојски пораз у ком потрага за срећом мора да устукне пред врлином и дужношћу, док англосаконски критичари, задојени ревизионистичким приступом феминистичке књижевне критике, у лику принцезе величају победу слободне воље над патријархалним друштвом у коме је жена сведена на статус објекта, те њену одлуку да се повуче из јавног простора и дискурса тумаче као освајање аутономног гласа и „сопствене собе“. Кандидаткиња своју хипотезу о непосредној повезаности принцезине потраге за сопственим гласом са

трагањем за „сопственим“ простором, ситуира на међи ова два стожера. У централном делу анализе она уочава да принцеза, повлачећи се све више из опасног јавног простора, пре свега двора чије је функционисање засновано на притворности и привиду, у приватно – свој кабинет или собу, летњиковац у Куломјеу, манастир, покушава да „остане верна“ себи самој. Међутим, она закључује да питање да ли ово повлачење представља победу независности или принуду савести која очајнички трага за врлином, остаје отворено.

У раду « *La Princesse de Clèves* : quelle place pour les interprétations genrées dans le parcours scolaire ? » кандидаткиња полази од повезаности школских програма и доминантне идеологије, указује на обиман корпус модерних приступа роману *Принцеза де Клев* из угла студија рода (англоамеричке интерпретације почев од 80-их година XX века), те испитује њихову заступљеност у пет најраспрострањенијих школских приручника из књижевности у француским библиотекама и књижарама 2016. године. Показује се како иза сваке, па и „неутралне“, „објективне“ интерпретације за какву се издаје школска, стоји идеолошка позадина и сугерисање родних улога, па се истиче неопходност „метаинтерпретативне свести“ критичара и отвореност ка интерпретацији књижевних класика из нових углова.

У раду « La querelle de *La Princesse de Clèves* et les stéréotypes de la ’nature’ des sexes au XVIIe siècle » кандидаткиња се бави доминантном идеолошком позадином епохе објављивања романа *Принцеза де Клев* и спором који му је уследио. Иако је наизглед главна тачка спорења у 17. веку било огрешење ауторке о правило вероватности, кандидаткиња настоји да истакне да су многе замерке публике и критичара, на првом месту Валенкура, првенствено родно обојене. У првом делу рада кандидаткиња предочава владајућу мизогину климу епохе на примерима црквеног, медицинског, филозофског и књижевног нормативног дискурса који жену обележава као природно „мањег мушкарца“, превртљиву, нестабилну, лишену здравог разума, због чега је она приморана да се чува од такве своје природе врлином, чедношћу и стидом, те ћутањем. У наредном делу кандидаткиња анализира који се стереотипи о половима, тј. родним улогама могу открити читањем романа, да би се у главном делу посветила анализи реакција публике и критичара на кључна и неочекивана места којима се потенцијално доводе у питање уврежени родни ставови; она закључује који се родни стереотипи крију иза разматрања о тобожњој мушкој и женској „природи“ каква негује француско друштво 17. века.

Рад « Une femme exceptionnelle peut-elle dire la vérité ? *La Princesse de Clèves* et le mensonge » испитује родну позадину мушког и женског понашања и дискурса у роману *Принцеза де Клев*. Анализа притворности и лажи у односу мајка/ћерка, те муж/жена открива двоструке стандарде дворанског кодекса у погледу родних улога: док мушкарци, били слободни или не, могу да одржавају више или мање тајне везе и отворено исказују дивљење дамама, жене су дужне да остану „врле“, бар наизглед, будући да њихово „неморално“ понашање нарушава не само њихов углед, већ и репутацију њихове брачне заједнице.

Друге кругове тема и аутора којима се др Жељка Јанковић бавила у својим чланцима чине: поезија француског барока (два рада), опус Андреја Макина и компарација неких аспеката Макиновог и опуса Милоша Црњанског (пет радова), те женско песништво (два рада). Поред тога, она је проучавала српско-француске просветне везе пред Други светски рат. Овде ћемо се осврнути на неколико репрезентативних чланака који су посвећени трима последње поменутим темама.

Најпре, рад „Српско-француске просветне везе у периоду 1936-1940“

анализира архивске податке о просветним везама некадашње Југославије са Француском у периоду од 1936. до 1940. године, доступне у Архиву Југославије. Непосредно пред Други светски рат Француска и Југославија су се удаљиле на политичком и економском плану услед јачања утицаја сила Осовине на Балкану, али културне и просветне везе остале су динамичне и разноврсне. Оне су посебно оснажене захваљујући стипендијама које су француска и југословенска влада одобравале страним студентима, а чији ће корисници представљати језгро интелектуалних кругова и француско-српског пријатељства; ауторка анализира за које су се области стипендисти одлучивали и какав је био њихов допринос у културном и економском животу отаџбине. Предмет испитивања су и повлашћен положај француског језика у југословенском образовном систему, заслуге Удружења студената француског језика и књижевности и француских клубова у Југославији, Словенског института, Школе за живе источне језике и лектората по Француској, те појединих професора.

Радови о Црњанском и Макину фокусирају се на мотиве везане за ваздушни елемент код два писца. Чланак « La sémiologie du ciel dans l'œuvre d'Andreï Makine et de Milos Tsernianski : Ulysse sous l'infini cercle bleu » пореди у том погледу *Сеобе* и *Роман о Лондону* и романиме *Музика једног живота* и *Злочин Олге Арбељине* са друге. Пошавши од запажања Гастона Башлара о „психологији ваздуха", рад испитује симболична значења снега, кише, облака и магле, погледа упереног у ведро плаво небо и сунце, или ноћно небо покривено звездама, као и симболику дијалектике горе/доле и изокренутог неба. Дијаде светлост/тама, снег/блато, плаво небо/магла, овде/тамо, горе/доле граде један готово манихејски доживљај света у овим романима, који кандидаткиња даље повезује са стремљењима јунака против греха, нагона и отуђења, а ка јединству са светом и вишим собом. „Два ваздушна писца: једно башларовско читање Андреја Макина и Милоша Црњанског" анализира исту проблематику, одн. елементе природног предела (пре свега: небо, снег, тмину, звезде) који се у романима речених писаца појављују као симболи јунакових унутрашњих превирања и тежњи, при чему учесталост именице „небо" у испитаном корпусу дозвољава поставку да су Макин и Црњански обојица тзв. ваздушни писци по Башларовој класификацији. У раду „Између два света: граница и језик у француско-руској трилогији Андреја Макина" у коауторству са Јулијом Марјановић, кандидаткиња испитује „опсесивне" макиновске теме идентитета и отуђености у француско-руској трилогији сачињеној од романа *Француско завештање* (1995), *Реквијем за Исток* (2000) и *Земља и небо Жака Дорма* (2003) и њихову симболику кроз мотиве и симболе граничних места и (страног) језика, а у вези са страном родитељском фигуром.

У трећем скупу радова Жељка Јанковић испитује женско песништво. Ранији рад « Écrire l'eau : une expérience poétique féminine » анализирао је шест антологија савремених франкофоних и српских песникиња у светлу гинокритичких разматрања другог таласа феминизма - теорије о „течном писму" (Елен Сиксу, Биљана Дојчиновић), „механици флуида" (Лис Иригаре), писању „млеком" (Сиксу, Дарија Жилић) и нових схватања мотива воде. Традиционално схваћен као материнski архетип, симбол живота, плодности, очишћења, али и претња и опасност, водени елемент у женском поетском стваралаштву од седамдесетих година XX века добија нову симболику којом „разводњава" фалогоцентризам патријархалног доминантног дискурса не само на тематском плану (валоризовање женског искуства и тела, вода као израз несвесног и потиснутог семиотичког искуства и могућност ослобођења), већ и самим процесом „течног" писања које одликује иновативност и игре на плану стила, творбе речи и синтаксе. Док ишчитава овај широки корпус песама, Жељка Јанковић

настоји, на трагу Елен Сиксу, Јулије Кристеве и других теоретичарки и критичарки, да избегне бинарне опозиције мушко/женско, култура/природа, ум/тело, и подсећа да је сам појам „женског писма“, популаран седамдесетих година прошлог века, у међувремену преиспитан.

У опсежном и обухватном чланку „Крадљивице језика: утицај француских постструктуралистичких теоретичарки женског писма на српске песникиње“, ауторка анализира из тог посебног угла три наше антологије савремене женске поезије објављене од 2000. до 2006: *Мачке не иду у рај* (2000, ур. Радмила Лазић), *Дискурзивна тела поезије – Поезија и аутопоетике нове генерације песникиња* (2004) и *Трагом рода, смисао ангажовања – Антологија савремене поезије* (2006, ур. Јелена Керкез). Да би то читање спровела, кандидаткиња најпре показује одјек мисли француских феминистичких теоретичарки Елен Сиксу, Јулије Кристеве и Лис Иригаре у стваралаштву песникиње и теоретичарке Дубравке Ђурић, која је, пак, водила од 1997. до 2006. алтернативне експерименталне песничке радионице у оквиру АЖИН-ове школе поезије и теорије (при Асоцијацији за женску иницијативу – АЖИН, у критичком односу према доминантној парадигми националне поезије), и на тај начин допринела формирању многих данашњих српских песникиња. Позиционирајући француску феминистичку мисао у односу на у нашој средини доминантну англоамеричку (што је веома значајан аспект овога рада), ауторка сачињава преглед текстова везаних за мисао француских филозофа Фукоа, Дериде, Делеза, Л. Иригаре, Лиотара, Е. Сиксу и Јулије Кристеве (било да су ти текстови њихови или о њима), а који су били доступни од средине осамдесетих година прошлог века на простору некадашње Југославије; многи од тих текстова били су објављени у преводу на „наше“ језике (често не директно с француског него са енглеског или немачког), док се остали, опет често у издањима на енглеском језику, налазе у библиотекама и библиографијама које аутори са тзв. екс-ју простора наводе и користе у сопственим проучавањима. Ауторка чланка подсећа и на историјат третирања женског писма (и француске постструктуралистичке феминистичке мисли) у нас у чланцима, предавањима и монографијама почев од краја осамдесетих, да би затим објаснила главне поставке Е. Сиксу, Ј. Кристеве и Л. Иригаре у вези са том темом. После овако темељног, изузетно оправданог, увода у проблематику, последњи сегмент рада посвећен је анализи тема, формалних и стилских одлика песама и аутопоетичких исказа из наведене три збирке, које захтевају теоријски упућеног читаоца и подривају традиционалне песничке и читалачке праксе. Жељка Јанковић пертинентно показује како су утицаји француског постструктурализма продирали непосредно и посредно у нашу средину и надахњивали женске „побуњене гласове“.

Најзад, посебну област интересовања Жељке Јанковић показују њени прикази неколико књига наших теоретичарки и историчарки књижевности и културе, приказ једне књиге о српским књижевним теоретичаркама и критичаркама, те извештај о међународном научном скупу о *Књиженству*. Др Жељка Јанковић је, наиме, већ годинама посвећена афирмацији женског стваралаштва и женских студија, пре свега у оквиру пројекта *Књиженство, теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*, под руководством проф. др Биљане Дојчиновић.

У закључку, научни радови Жељке Јанковић изузетно су теоријски утемељени, историјски контекстуализовани, у складу са новим тенденцијама француских и компаративних књижевних студија, али увек иновативни по предмету и налазима, те јасно и лепо писани. Они показују одлично познавање опуса писаца којима се баве, критичке литературе (како на француском, тако и на енглеском језику), нових

теоријских увида у области друштвено-хуманистичких наука, пре свега студија рода. Њено учешће на једном књижевно-културолошком и два лингвистичка научна пројекта показују ширину научних интересовања и способности др Жељке Јанковић.

Не сме се занемарити ни разноврсни и континуирани стручно-професионални допринос др Жељке Јанковић развоју универзитетских истраживања, наставе и сарадње. Тај допринос огледа се у њеном ангажовању у раније побројаним организационим и уређивачким одборима научних скупова и публикација, у комисијама за одбрану завршних радова на мастер студијама, у пројектима ваннаставног рада са студентима, у оствареним међууниверзитетским мобилностима. Њен преводилачки и предавачки вануниверзитетски рад представљају непобитан допринос развоју наше културне средине.

Кандидаткиња је у досадашњем раду на Катедри за романистику Филолошког факултета показала изванредне педагошке способности, савесност и кооперативност, те неисцрпну енергију. Била је драгоцен сарадник колегама у различитим ваннаставним активностима и пројектима, као и у конципирању нових наставних курсева. Одлично комуницира са студентима и уме да их заинтересује и подстакне на рад, да им разјасни језичке тешкоће или да их савремено конципираним и интерактивним тумачењима класицистичких и просветитељских текстова оспособи за самосталне анализе. Студенти одлично оцењују кандидаткињине часове вежбања и своју сарадњу са њом. Комисија је њено приступно предавање одржано 5. новембра 2020. оценила оценом 10 (десет).

Предлог и образложење Комисије

Др Жељка Јанковић испуњава услове за избор у звање доцента на Филолошком факултету Универзитета у Београду, за ужу научну област Романистика, предмет Француска књижевност.

У оквиру својих научних истраживања, она је одбранила одличну докторску дисертацију, која представља истински допринос романистици. Редовно учествује на домаћим и међународним научним скуповима са саопштењима која се одликују новином теме и приступа, али и научном строгошћу. Објавила је завидан број запажених и оригиналних научних радова и приказа, којима се сврстала у најбоље младе истраживаче. Члан је српских и француско-српских екипа научних пројеката.

На стручно-професионалној равни, кандидаткиња је учествовала у организацији научних скупова и у раду уређивачких одбора научних публикација. Била је члан комисија за одбрану више завршних радова на мастер студијама. Поред тога, она се стручно усавршава на семинарима у организацији професионалног професорског удружења и универзитетских институција, док сама држи курсеве при преводилачком професионалном удружењу. Најзад, учествовала је у програмима међународне универзитетске сарадње и размене наставника.

Имајући у виду све што је претходно речено, са великим задовољством предлажемо Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да се кандидаткиња др Жељка Јанковић, која у потпуности испуњава све законом и правилницима за то предвиђене услове, изабере у звање и на радно место доцента за ужу научну област Романистика, предмет Француска књижевност.

У Београду, 8.11.2020. КОМИСИЈА

_____

др Милица Винавер-Ковић, доцент Филолошког факултета Универзитета у Београду

_____

др Јован Попов,
редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду

_____

др Тамара Валчић Булић, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду